

מסכת מנחות

סיכום פרק א'

מה הם הארבע עבודות העיקריים במנחות? 1. קמיצה. 2. נתינת הקומץ בכלי שרת. 3. הולכה. 4. הקטרה.

מנחה שלא לשמה

כל המנחות - כשרים אלא שלא עלו לבעלים לחובה, אבל מקטרים את הקומץ והשירים נאכל לכהנים. מנחת חוטא מנחת קנאות - פסולים.

קמיצה בזר וכו' ובשמאל

כל המנחות שקמצן: זר, אונן, טבול יום, מחוסר כפורים, שלא רחץ ידים ורגלים, עכל, טמא, יושב, עומד ע"ג כלים, ע"ג בהמה. ע"ג רגלי חברו - פסול.

קמץ ביד שמאל - ת"ק - פסול.

בן בתירא - יחזיר הקמיצה - ויחזור ויקמוץ בימין.

דין יתר וחסר בקמיצה

קמץ והעלה בידו צרור או גרגר מלח או קורט של לבונה או בראשי, אצבעותיו - פסול מפני שזה חסר.

קמץ מבורץ ביד מלא וגדוש שמבצבץ בין אצבעותיו - פסול מפני שזה יתר.

כיצד הוא עושה? סוגר אצבעותיו על פס ידו.

הרבה או החסיר בשמן או בלבונה

הרבה בשמן, החסיר בשמן, החסיר בלבונה - פסול

הרבה בלבונה - כשר ואם נתן יותר משני קמצים של לבונה - פסול.

חשב באחד מהעבודות מחשבת חוץ לזמנו או חול למקומו

מחשבת חוץ למקומו	מחשבת חוץ לזמנו	
פסול ואין בו כרת	פגול וחייב כרת	לאכול שייריה בחוץ
פסול ואין בו כרת	פגול וחייב כרת	לאכול כזית משייריה בחוץ
פסול ואין בו כרת	פגול וחייב כרת	להקטיר קמיצה
פסול ואין בו כרת	פגול וחייב כרת	להקטיר כזית מהקומץ
פסול ואין בו כרת	פגול וחייב כרת	להקטיר לבונה

וכל זה דוקא: שקרב המתיר כמצותו. פי' שחוץ מהפסול של בחוץ לזמנו לא יהיה עוד פסול

שיטת ר' יהודה בקרב המתיר כמצותו

אם מחשבת הזמן קדמה לכל מחשבה אחרת שפוסלת - זהו שקרב המתיר כמצוותו

ואם מחשבה אחרת קדמה למחשבת הזמן - זהו שלא קרב המתיר כמצוותו.

סיכום פרק ב'

שיטת ר' יוסי שאין מתיר מפגל מתיר

הקומץ ע"מ לאכול שייריה או להקטיר קמצה למחר - לכו"ע פגול וחייב כרת
הקומץ ע"מ להקטיר לבונתה למחר - חכמים - פגול וחייב כרת
ר' יוסי - פסול ואין בו כרת.

חשב מחשבת פיגול נטמאה רק אחד מהניתרים

שחט שני הכבשים - לאכול אחד מהחלות למחר ר' יוסי - רק על מה שחשב הוא פגול והשני פסול ואין בו כרת.
הקטיר שני הבזיכין - לאכול אחד מהסדרים למחר - חכמים - שניהם פגול וחייב כרת.
נטמא אחד מהחלות או אחד מהסדרים:

לפני זריקת דם הכבשים או לפני הקטרת הבזיכין: ר' יהודה - שניהם יצאו לבית השריפה.
חכמים - מה שנטמא טמא והשני טהור
אחרי זריקת דם הכבשים או לפני הקטרת הבזיכין לכו"ע מה שנטמא טמא והשני טהור.

העיקר מפגל את הטפל ואין הטפל מפגל את העיקר

השוחט את התודה ע"מ לאכול את הלחם למחר - הלחם מפוגל והתודה אינו מפוגל, מפני שהלחם טפל לתודה.
השוחט את התודה ע"מ לאכול את התודה למחר - שניהם פיגול, שהרי התודה עיקר.
השוחט את הכבשים ע"מ לאכול את הלחם למחר - הלחם מפוגל ולא הכבשים, מפני שהלחם טפל לכבשים.
השוחט את הכבשים ע"מ לאכול את הכבשים למחר - שניהם פיגול, שהרי הכבשים הם עיקר.

האם יש פיגול בנסכים הבאים עם הקרבן

דין הנסכים	דין הזבח	
ר' מאיר - פיגול חכמים - אינו פיגול	לכו"ע פיגול	שחט את הזבח הבא ע"מ לאכול מהזבח למחר, והמנחה הוקדש בכלי
ר' מאיר - פיגול חכמים - אינו פיגול	לכו"ע אינו פיגול	שחט את הזבח הבא עם המנחה ע"מ לאכול מהמנחה למחר, והמנחה כבר הוקדש בכלי.

האם מפגלין בחצי מתיר?

- הקטיר את הקומץ עם מחשבת חוץ לזמנו והקטיר את הלבונה בשתיקה:
- שחט אחד מהכבשים ע"מ לאכול שתי החלות למחר:
- הקטיר אחד מהבזיכין ע"מ לאכול שני הסדרים למחר:
ר' מאיר - פיגול וחייב כרת
חכמים - אינו פיגול,
מפני:
שגם הקומץ וגם הלבונה מתירים את השיירים לכהנים.
ושתי הכבשים - מתירים את שתי הלחם.
ושני הבזיכין - מתירים את שני הסדרים מלחם הפנים.
וס"ל שאין מפגלין מחצי מתיר.